

ת"פ 25748/01/19 - מדינת ישראל נגד חיים ג'מיל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 25748-01-19 מדינת ישראל נ' גמיל(עצור/אסיר
בפיקוח)

כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
בפני
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

חיים ג'מיל

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הדר פרשר

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד לינור מימון

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של התפרצות למגורים לבצע עבירה, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "**החוק**"); איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק; פגיעה כשעברין מזוין, עבירה לפי סעיף 335 (א)(1) לחוק ותקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק.

בתאריך 20.09.18 ועל רקע מעורבות הנאשם והמתלונן בעניין אחר (להלן: "**התיק האחר**"), איים הנאשם על המתלונן בהודעה כתובה "**הבנתי אחי הרבה דברים בתיק. יש לך עד יום ראשון לארגן לי 2000 ₪... רציני אחשלי רציני... אם אני ידע שאתה דברת זה יהיה יותר מאלפיים... מי שדיבר כבר נגיע אליו הביתה**".

בהמשך לאמור לעיל, בתאריך 02.01.19 בשעה 03:30 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לבית המתלונן, לאחר שפתח את תריס החלון ונכנס דרכו. הנאשם נכנס לחדר בו ישן המתלונן, התקרב למיטה והכה בראשו באמצעות ברזל. כתוצאה מהמכה התעורר המתלונן, ניסה להתרומם מהמיטה, אז היכה אותו הנאשם שוב בראשו עם ברזל. המתלונן התיישב על המיטה בעוד הנאשם נעמד על המיטה והחל לבעוט בו ברגליו, ירכיו וצלעותיו. מיד ובסמוך לכך, הוציא הנאשם סכין וניסה לדקור את המתלונן באזור פלג גופו העליון, תוך שהמתלונן מתגונן בהרמת רגליו. הנאשם דקר את המתלונן בירך שמאל שלוש פעמים, הרים נעל השליכה לעבר המתלונן ונמלט מהבית.

עמוד 1

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון שלושה פצעי דקירה, ששניים מהם הצריכו סגירה באמצעות סיכות.

תסקירי שירות המבחן

2. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר בתאריך 11.10.21 אשר המליץ על מאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה הפנתה לגיליון הרישום הפלילי של הנאשם (טע/1); הצהרת נפגע עבירה (טע/2); וההליך בתיק האחר, ת"פ 11891-12-18 (טע/3).

ב"כ המאשימה התייחסה לעובדות התיק האחר המהוות את הרקע לתיק הנוכחי. בתיק האחר הורשע הנאשם בגין עבירות אלימות, לאחר שביחד עם אחרים תקף אדם שנודע להם שהיה בקשר עם חברה לשעבר של אחד הנאשמים. האיומים בתיק זה מקורם בהנחה של הנאשם, כי המתלון בתיק זה (ואחד החשודים בתיק האחר) הוא שהפליל אותו. הרקע לאירועים בתיק זה מלמד על החומרה שבמעשיו של הנאשם בתיק זה. על רקע הגשת כתב אישום בתיק האחר, והנחתו המוטעית של הנאשם כלפי המתלון, הוא תכנן מראש את תקיפת המתלון ולשם כך הצטייד בסכין וניצל את שעות הלילה בהן ישן המתלון לצורך התפרצות לביתו ותקיפתו תוך גרימת חבלות שהצריכו טיפול רפואי. במעשיו גרם הנאשם למתלון נזק פיזי וכלכלי והוא נזקק לעזרת אביו במהלך תקופת השיקום.

במעשיו פגע הנאשם בערך המוגן של שמירה על שלמות הגוף והביטחון של המתלון. ב"כ המאשימה הפנתה לענישה נוהגת ולמתחם בעבירות ההתפרצות (12-24 חודשי מאסר) והפציעה (18-36 חודשי מאסר), אך עתרה לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל האירועים מושא כתב האישום ולהעמידו בין שלוש לחמש שנות מאסר. ב"כ המאשימה טענה, כי המלצת שירות המבחן מנותקת מגוף התסקיר ולכן ביקשה לדחותה. בנסיבותיו של תיק זה בהן הנאשם לא נטל אחריות למעשיו, יש סיכוי להישנות אלימות והנאשם לא עבר הליך טיפולי, עתרה ב"כ המאשימה להשית עליו 4 שנות מאסר בניכוי ימי מעצרו לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי גבוה למתלון.

4. ב"כ הנאשם ביקש לדחות את עתירת המאשימה המתעלמת מכך שהכרעת הדין מתייחסת להחלפת בגדים בין הנאשם לאחר, כך שמדובר בביצוע בצוותא עם אחר, אך המאשימה לא הגישה כתב אישום כנגד האחר אף שזהותו ידועה בעוד בעניינו של הנאשם היא עותרת לארבע שנות מאסר. האמירות בפסק הדין לגבי מעורבותו האפשרית של האחר הינן נסיבה מקלה בעניינו של הנאשם.

ב"כ הנאשם מחה על כך שרק בשלב הטיעונים לעונש הודתה המאשימה, כי תיק זה קשור בתיק האחר בו המתלון והנאשם הואשמו יחד בפלילים. המאשימה לא נהגה בהגינות בהסתרת מידע זה מבית המשפט עד לשלב זה.

ב"כ הנאשם טען, כי בשים לב לע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14), עבירת התפרצות שנלווית לה עבירת פציעה, עבירת ההתפרצות מכילה את עבירת האלימות ולכן יש חפיפה או לפחות חפיפה מסוימת. המאשימה טענה לרף תחתון של 12 חודשי מאסר בעבירת ההתפרצות ולכן הרף בעבירת הפציעה צריך להיות

נמוך יותר ואין לקבל את עתירתה למתחם גבוה בעבירת הפציעה מזה לו עתרה בעבירת ההתפרצות.

בעבירות של אלימות עם סכין הרף התחתון מתחיל ב- 9 חודשי מאסר בעבודות שירות או 10 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן. הנאשם שבה את ליבו של שירות המבחן בשל נסיבותיו. הנאשם גדל בתנאים קשים אך בבית חפץ חיים. למרות ההריסות מהן הוא מגיע, הרי שהוא ושני אחיו גידלו האחד את השני, ואף תמכו באמם כשהיא נזקקה לכך והלכידות היא שהחזיקה אותם וסייעה להם לצלוח את התקופות הקשות בחייהם.

התיק הזה הוא תוצר של חבירה של הנאשם לחברה שולית. יחד עם זאת, ובין היתר על רקע המחירים ששילם הנאשם בתיק זה, הוא התנתק מאותה חבורה ומנסה לבנות את חייו.

בנסיבות אלה, עתר ב"כ הנאשם להעמיד את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולהשית עליו 8,9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

5. הנאשם מסר, כי חרף התנגדותו לקבלת טיפול, ככל ששירות המבחן יסבור שעליו לקבל טיפול הוא יאות לקבלו בהקדם והוסיף "אני במקום אחר בחיים, אני רוצה לפתוח עסק. יש לי חברה ואני מתכנן להתחתן".

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. במעשיו פגע הנאשם **בערכים החברתיים המוגנים** של הגנה על גופו של אדם, ביטחונו ושלווה נפשו. עבירת ההתפרצות כוללת פגיעה קשה בפרטיות המתלונן כאשר אדם זר נכנס לביתו-מבצרו בשעת לילה, בעת שישן במיטתו ותקף אותו בצורה קשה, לצד תחושת חוסר האונים וחוסר בטחון הנלווים לכך.

בתי המשפט שבו וקבעו, כי על בית המשפט להרתיע את אלו המבקשים לפתור סכסוכים בכח הזרוע (ע"פ 9568/07 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (9.3.18)).

8. בחינת מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן מובילה למסקנה, כי זו הינה במידה בינונית.

9. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, עסקין באירוע חמור על רקע חשד של הנאשם, כי המתלון, שנאשם עמו בתיק האחר, הוא אשר הפליל אותו. תחילה איים הנאשם על המתלון בהודעה בכתב "הבנתי אחי הרבה דברים בתיק. יש לך עד יום ראשון לארגן לי 2000 ₪... רציני אחשלי רציני... אם אני ידע שאתה דברת זה יהיה יותר מאלפיים... מי שדיבר כבר נגיע אליו הביתה". בהמשך הגיע לבית המתלון בשעת לילה, 03:30, התפרץ לבית, נכנס לחדר בו ישן המתלון, התקרב למיטה והכה בראשו באמצעות ברזל פעמיים. הנאשם עמד על המיטה ובעט במתלון ברגליו, ירכיו וצלעותיו. הנאשם הוציא סכין וניסה לדקור את המתלון באזור פלג גופו העליון, תוך שהמתלון מתגונן בהרמת רגליו, כך שהנאשם דקר אותו בירך שמאל שלוש פעמים. הנאשם השליך נעל לעבר המתלון ונמלט מהבית. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון שלושה פצעי דקירה, ששניים מהם הצריכו סגירה באמצעות סיכות. כעולה מטע/2 כתוצאה ממעשיו של הנאשם נבצר מהמתלון לעבוד במשך כשנה בה סייע לו אביו כלכלית.

התקיפה בוצעה בשלבים, כאשר משלב לשלב היא מתעצמת ומסלימה. לאחר שהצטייד בסכין, הנאשם ניצל את שעת הלילה ואת העובדה שהמתלון ישן כדי להתפרץ לביתו, מבצרו, ולגרום לפציעתו ובנס לא נגרמו נזקים חמורים יותר. פוטנציאל הנזק בתקיפה עם סכין הוא גבוה.

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר לתקופה ממושכת לצד רכיבים נלווים (ראו רע"פ 4574/17 עראר נ' מדינת ישראל (23.08.17), ע"פ 11036-06-19 אלגבי נ' מדינת ישראל (22.10.19), עפ"ג (ב"ש) 14924-12-12 גטנט נ' מדינת ישראל (06.02.13), ת"פ 37291-05-19 מדינת ישראל נ' שטרת ואח' (24.12.20), ת"פ 38347-04-15 מדינת ישראל נ' עוז סגל (10.01.16), ת"פ 3482-01-19 מדינת ישראל נ' מניאן (05.08.19), ת"פ 13858-05-13 מדינת ישראל נ' לזר לושקרייב (04.03.14) ות"פ 28189-04-18 מדינת ישראל נ' רדה (24.01.19)).

11. ב"כ הנאשם טען, כי אמנם המאשימה עתרה למתחם עונש אחד לכל המעשים, אך בטיעוניה הפנתה למתחם ענישה גבוה יותר בעבירת הפציעה מעבירת ההתפרצות ולכן יש לדחות עתירתה ולקבוע, כי בעבירת הפציעה הרף התחתון יהיה נמוך מזה לו עתרה המאשימה ביחס לעבירת ההתפרצות. אין בידי לקבל עמדה זו. הצדדים בטיעוניהם לא ביקשו לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם. בנסיבות אלה, אין כל פסול בכך שהמאשימה מפנה לפסיקה בה נקבעו מתחמים לעבירות של התפרצות ופציעה, הגם שבעניינו של הנאשם יקבע מתחם אחד כולל. בנסיבות אלה, איני מקבלת את עמדת ב"כ הנאשם, כי יש לקבוע שהרף התחתון למתחם הכולל בתיק זה הוא 9 או 10 חודשי מאסר.

12. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא בין 20 חודשי מאסר בפועל ל- 48 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם לחומרא או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן הסוקר את קורות חייו ומתייחס לעמדותיו ביחס למעורבות בפלילים.

מפאת צנעת הפרט לא ארחיב בקורות המשפחה, אך אומר, כי הנאשם גדל בנסיבות חיים קשות.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם "מחזיק בעמדות כוחניות ושוליות הנותנות לגיטימציה לאלימותו". במהלך שהייתו במעצר בית שולב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית, הוא הגיע למפגשים בצורה סדירה אך גילה יכולת מצומצמת להתייחס להתנהגותו האלימה ולגורמי הסיכון שזוהו במצבו.

הנאשם תיאר צריכת אלכוהול חברתית ושלל תלות. הוא הכחיש שימוש בסמים, אך בדיקה שנערכה לו על ידי שירות המבחן הצביעה על שימוש בקנאביס. הנאשם הסביר שמדובר בצריכה נקודתית ושלל צורך במעורבות טיפולית.

שירות המבחן העריך שהנאשם ישוב ויבצע עבירה בתחום האלימות במידה בינונית, וכי הנזק הצפוי אף הוא במידה בינונית. הנאשם גדל בתא משפחתי בו חווה מצוקה על רקע התמכרויות של אביו אשר בהמשך אף נטש את המשפחה ואמו נשאה בנטל גידול הילדים לבדה. בנסיבות אלה חש הנאשם בקרב חברה שולית תחושת קבלה ושייכות. הנאשם נותן לגיטימציה לשימוש באלימות ובסמים.

בבחינת גורמי סיכוי התייחס שירות המבחן לגילו הצעיר של הנאשם, לכך שהוא אינו מגובש דיו והוא בעל שאיפות לניהול אורח חיים תקין. להליך הפלילי, למעצר ולשילובו בקבוצה במסגרת פיקוח מעצרים הייתה השפעה שסייעה לו להכיר באופן ראשוני במחירים האישיים ששילם.

הנאשם הכחיש בפני שירות המבחן את המיוחס לו ואינו רואה צורך במעורבות השירות בעניינו. בנסיבות אלה, סבר שירות המבחן שאין בידו לבוא בהמלצה. יחד עם זאת, על רקע גילו הצעיר של הנאשם, המוטיבציה שמבטא לנהל אורח חיים תקין והתרחקותו לאחרונה מחברה שולית לצד ניהול מערכת זוגית מיטיבה, המליץ שירות המבחן להימנע ממאסר בפועל שעלול להביא להידרדרות נוספת במצבו והמליץ על מאסר בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה.

מאז בוצעו המעשים בתיק זה, חלפו כ- 3 שנים. לנאשם הרשעה נוספת בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על-ידי שניים או יותר בתיק האחר שהוא הרקע לתיק זה.

הנאשם שהה תקופה במעצר באיזוק אלקטרוני ולאחריה במעצר בית וגם לכך יש לתת את הדעת.

15. ב"כ המאשימה טענה, כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן בשים לב לפער שבין האמור בגוף התסקיר להמלצתו הסופית של שירות המבחן.

יש נקודות אור בתסקיר שירות המבחן אותן יש לזקוף לזכות הנאשם והן התרחקותו מחברה שולית בעקבות תיק זה

והרצון בניהול אורח חיים נורמטיבי.

מנגד, הנאשם מחזיק בעמדות בעייתיות, אינו מכיר בצורך במעורבות טיפולית בתחום האלימות או ההתמכרויות, חרף צריכת אלכוהול ושימוש בסמים.

בנסיבות אלה, יש צדק בטענת ב"כ המאשימה, כי האמור בתסקיר שירות המבחן אינו מתיישב עם ההמלצה הסופית להסתפק בענישה בדרך של עבודות שירות. לא די בחשש שמאסר בפועל עשוי לדרדר את מצבו של הנאשם על מנת להטיל עליו ענישה החורגת ממתחם העונש ההולם, מבלי שמתקיימים בעניינו שיקולי שיקום.

16. באיזון בין השיקולים השונים, ובשים לב לתפנית החיובית בחייו של הנאשם שיש לקוות שיתמיד בה, לנסיבות חייו הקשות ולחלוף הזמן, אני סבורה שיש למקם את עונשו מעט מעל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לצד רכיבים נלווים.

מתחם הקנס והפיצוי

17. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מנימאליים בכבוד (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

18. לא הוצגו בפניי ראיות אודות מצבו הכלכלי של הנאשם שיש להתחשב בהן.

עסקינן בעבירות אלימות שגרמו למתלונן לפציעה שהצריכה טיפול רפואי, ובעקבותיה לא עבד במשך תקופה ארוכה, ולכן יש לפצותו.

19. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 רמי לוזון נ' מדינת ישראל (25.05.2011) נקבע, כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולתו הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע שיש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 עמי גורבץ נ' מדינת ישראל (08.11.2012)).

20. בנסיבות אלה אני סבורה שיש להעדיף את הפיצוי למתלונן על פני השתת קנס, כך שהקנס שיושת יהיה בשיעור סמלי בלבד ומשכך לא מצאתי לקבוע מתחם קנס.

סוף דבר

21. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 02.01.19 ועד 10.02.19 וכן מיום 25.03.19 ועד ליום 02.04.19.
 - הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 30.01.22 בשעה 9:00 בבית מעצר ניצן. תשומת לב הנאשם שבאפשרותו לפנות לענף אבחון ומיון בשב"ס בטלפונים 08-9787336 ו- 08-9787377.
 - ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג פשע.
 - ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג עוון.
 - ד. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 01.02.22.
 - ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 01.02.22.
- זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי.
- ניתן היום, ט' טבת תשפ"ב, 13 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.